

अर्थशास्त्र, व्यापार,
उद्योगधंदे, बँकिंग,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी
साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
धर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : २ आ.
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Ref. No. B. 3334. Licence No. 53.

वर्ष २२

पुणे, बुधवार तारीख २३ मे, १९५६

अंक २१

विविध माहिती

चीन-पाकिस्तान व्यापारी करार — चीन आणि पाकिस्तान ह्यांनी परस्परांतील व्यापारी करारावर नुकत्याच सहा केल्या. कराराच्या अटीप्रमाणे पाकिस्तान चीनकडून ३ लाख टन कोळसा विकत घेणार आहे. कोळशाची किंमत ३ कोटी रुपये होईल. पुढील वर्षांच्या जून महिन्यांपर्यंत सर्व कोळसा पाकिस्तानला पुरविण्यांत येईल. गेल्या मार्चमध्ये पाकिस्तानने चीनकडून १ कोटी रुपये देऊन १,२५,००० टन कोळसा घेण्याचा करार केला होता.

काश्मीर सरकारचे दैनिक — काश्मीर सरकारचे माहितीखाते १ जून पासून स्वतःचे इंग्रजी दैनिक चालू करित आहे. राज्यांत येणाऱ्या हौशी प्रवाशांना स्थानिक वृत्त कळावे आणि लोकांना त्यांच्या वाडमयाची व संस्कृतीची ओळख व्हावी, म्हणून ते चालू करण्यांत येत आहे. त्याशिवाय काश्मीरच्या पंचवार्षिक योजनेच्या प्रगतीची माहितीहि त्यांत वेळोवेळी देण्यांत येईल.

चंबळ नदीवरील धरण — मध्यभारतावरील चंबळ नदीवर बांधण्यांत येणाऱ्या धरणाच्या विस्तारांत ९ खेडीं बुडणार असल्याने तेथील लोकांची सोय करण्याचे काम हातीं घेण्यांत आले आहे. ह्या लोकांची पुनर्वसाहत करण्यासाठी १,००० एकर जंगलव्याप्त जमीन साफ करण्यांत आली असून, ६०० एकर पडीत जमीन प्रथमच नांगरण्यांत आली आहे. चंबळ नदीच्या धरणाच्या कामावर रोज सरासरी ७,००० मजूर खपत आहेत.

रतलाम येथील गाड्या जुळविण्याची व्यवस्था — रतलाम स्टेशनवरील उतारुंची व मालाची वाहतूक गेल्या कांहीं वर्षांत वाढत चालली आहे. वाहतुकीची व्यवस्था अधिक कार्यक्षम करण्यासाठी तेथे गाड्या जुळविण्यासाठी आणखी एक यार्ड बांधण्यांत आला असून, जुन्या यार्डचा विस्तारहि करण्यांत आला आहे. उतारुंच्या गाड्यांची जुळवाजुळव करण्यासाठीहि स्वतंत्र यार्ड बांधण्यांत येणार आहे. ह्या सर्व कामासाठी ६४ लाख रुपये खर्च येईल.

आयुर्विज्ञानाच्या विभागीय कचेऱ्या — आयुर्विज्ञानाच्या कॉर्पोरेशनचा कायदा चिकित्सा समितीकडून शिफारशीसह परत लोकसभेपुढे आला आहे. कॉर्पोरेशनची एक विभागीय कचेरी कानपूर येथे असावी अशी एक शिफारस करण्यांत आली आहे. नागपूर इन्शुरन्स इन्स्टिट्यूटने अर्थमंत्र्यांना अशी विनंती केली आहे की अशीच एक कचेरी नागपूरलाहि उघडण्यांत यावी. नागपूरला सुमारे ४० प्रमुख विमा कंपन्यांच्या शाखा आहेत, व विमा कंपन्यांनी बांधलेल्या प्रशस्त इमारतीहि आहेत.

चंद्रलोकावर मानवी वसाहत — चंद्रलोकावर व जवळच्या इतर ग्रहांवर मानवी वसाहती स्थापन करणे २० वर्षांच्या कालावधीत शक्य कोटींत येईल असा विश्वास रॉकेटसंबंधीच्या एका जर्मन तंत्रज्ञाने व्यक्त केला आहे. ह्या कामाची प्राथमिक तयारी म्हणून मनुष्याला चंद्रावर प्लॅस्टिकचे अगर काचेचे पोकळ फुगे बांधावे लागतील. फुग्यांत राहून अंतरिक्षाचे परीक्षण केल्यावर आणखी मोठाली घरे बांधता येतील. अशी माहिती त्याने प्रकट केली आहे.

अमेरिकन मालकीचीं होटेल्स — अमेरिकेतील हिल्टन होटेल्स कॉर्पोरेशन हिंदुस्थानांत आपल्या मालकीचीं बरीच होटेल्स काढण्याचा विचार करित आहे. दिल्ली व मुंबई ह्या ठिकाणांवर कॉर्पोरेशनची विशेष नजर आहे. अमेरिका परदेशांना जी मदत देत आहे तिच्यांत अमेरिकन मालकीच्या होटेल्समुळे भर पडेल. कारण, अमेरिकन प्रवाशांचे तांडे होटेल्समधील सुखसोयीमुळे अधिक येतील. त्यांच्यामुळे भारताला डॉलर्स मिळतील.

कागदाच्या कारखान्यासाठी कच्चा माल — कागदाच्या कारखान्यांना कच्चा माल म्हणून कांहीं प्रकारच्या लाकडापासून तयार केलेला लगदा वापरावा लागतो. सध्या हा लगदा परदेशांतून आयात करावा लागतो. मद्रास सरकार अशा प्रकारची झाडे लावण्याची योजना आखित आहे. मेटुर येथे कागदाचा कारखाना काढण्याचा विचारहि सरकार करित आहे. कारखाना खाजगी मालकीचा असेल व त्यासाठी ३.५ कोटी रुपये भांडवल लागेल.

नोटांसाठी लागणारा कागद — भारतीय सरकारने मध्यप्रदेशांतील होशंगाबाद ह्या ठिकाणी नोटा छापण्यासाठी लागणारा कागद तयार करण्याचा कारखाना काढण्याचे ठरविले आहे. हा कागद तयार करण्यासाठी मुख्यतः चिंध्यांचा उपयोग करतात. शिंप्यांच्या दुकानांतील चिंध्या ह्या कामासाठी सध्या पाश्चात्य कारखानदारांकडे निर्यात करण्यात येतात. भारताच्या आसपासच्या देशांकडून चलनी नोटांच्या कागदाची बरीच मागणी करण्यांत येत आहे.

इयूरिक येथील विमानांचे प्रदर्शन — इयूरिक येथे भरणाऱ्या विमानांच्या आंतरराष्ट्रीय प्रदर्शनांत अमेरिका भाग घेणार आहे. जेटवर चालणारी अद्ययावत विमाने व प्रेरित आयुध ही लष्करी महत्त्वाची सामग्रीहि प्रदर्शनांत मांडण्यांत येईल. प्रदर्शनांत रशियाहि भाग घेणार आहे. त्याशिवाय झेकोस्लोव्हाकिया, ब्रिटन, कॅनडा, स्वीडन, फ्रान्स, इत्यादि राष्ट्रांनाहि प्रदर्शनांत भाग घेण्याचे आवाहन करण्यांत आले आहे.

संपविरोधी कायद्याचे दुष्परिणाम

दक्षिण आफ्रिकेच्या सरकारने नेटिव्ह लेबर सेटलमेंट ऑफ डिस्प्यूट्स ॲक्ट कायदा मंजूर केलेला आहे. ह्या कायद्यातील तरतुदीप्रमाणे आफ्रिकन कामगारांना संप करता येत नाही. तो केला तर बेकायदा होतो. ह्या कायद्यामुळे दक्षिण आफ्रिकेतील कारखानदारांचे हजारों पौंडांचे नुकसान होत आहे. कायदा केल्यामुळे आफ्रिकन कामगार संपावर जाण्याचे थांबले आहे असे मात्र नाही. गेल्या महिन्यांत बेकायदा संप करण्याच्या आरोपावरून फक्त जोहान्सबर्ग विभागांतच ४२० खटले भरण्यांत आले होते. कोर्टांत खटल्यांचे काम चालू असतांना कांहीं कारखाने तर संपूर्णतया बंद होते. अर्थातच पुष्कळशा कारखान्यांचे उत्पादन थांबले आणि कांहीं कारखान्यांचे बऱ्याच प्रमाणांत घटले. कारखान्यांतील उत्पादन थांबणे त्यांच्या मालकांना अनिष्ट वाटल्यामुळे कांहीं कारखानदारांनी आपल्या कामगारांना झालेल्या दंडाच्या रकमा स्वतःच भरल्या आणि त्यांना सोडवून आणून काम चालू केले. गेल्या सहा महिन्यांत ह्या कायद्याच्या अंमलबजावणीमुळे दक्षिण आफ्रिकेतील कापडाच्या कारखान्यांचे निदान २०,००० पौंड तरी नुकसान झाले असावे असा अंदाज करण्यांत आला आहे. कायद्याची अंमलबजावणी करण्यासाठी सरकारने स्वतंत्र अधिकारी नेमले आहेत. आफ्रिकन कामगारांनी केलेल्या संपावर सक्त नजर ठेवण्याचे त्यांचे काम आहे. उलट, कारखान्यांच्या दैनंदिन कामांत खीळ पडणे आणि सरकारी अधिकाऱ्यांचा हस्तक्षेप होणे ह्या गोष्टी कारखानदारांना नको आहेत. त्यामुळे कारखान्यांत औद्योगिक भांडण अगर संप झाले तरी ते दडपून ठेवण्याची प्रवृत्तीहि कांहीं युरोपियन कारखानदारांत दिसून येत आहे; ह्या कारखानदारांना नेहमीच्या औद्योगिक अडचणीबरोबरच परकीय कारखानदारांच्या स्पर्धेलाहि तोंड द्यावे लागत आहे. म्हणून कारखाना चालू ठेवणे त्यांना अत्यंत महत्त्वाचे वाटते. एका कापडाच्या गिरणीतील १६९ कामगारांना बेकायदा संप केल्याबद्दल प्रत्येकी १० पौंड दंडाची शिक्षा देण्यांत आली. पण कारखान्याच्या मालकाने त्यांच्यातर्फे १६९० पौंड रकम भरली व त्यांना सोडवून आणले. त्यांना तुरुंगांत जाऊ देऊन कारखाना बंद करण्याची त्याची तयारी नव्हती.

पगारावरून उमेदवाराची पात्रता ठरविणार

इंडियन ॲडमिनिस्ट्रेटिव्ह सर्व्हिसमध्ये तातडीने जी जादा भरती करण्यांत यावयाची आहे, त्या भरतीच्या अटीपैकी एक अट अशी आहे, की उमेदवाराला एप्रिल, १९५६ पूर्वी वर्षभर दरमहा किमान ३०० रु. पगाराची नोकरी सतत असली पाहिजे. म्हणजे, गरीबी हा प्रस्तुत नोकरीचे मार्गातील मोठाच अडसर आहे. पगारावरून मूलभूत लायकी ठरविणे वेडेपणाचे आहे, आणि अशा रीतीने किमान लायकी ठरवून त्यांतूनच नवे अधिकारी निवडणे अन्यायाचे आहे. मध्यवर्ती सरकारचा पगार राज्य सरकारांच्या पगारापेक्षा ज्यास्त असतो; कांहीं राज्यांत इतर राज्यांपेक्षा पगार कमी मिळतो आणि खाजगी नोकरीतील पगार घंथाच्या किफायतशीरपणावर अवलंबून राहतो. अशा परिस्थितीत, ३०० रु. खालच्या पगाराच्या लायक उमेदवारांनाहि परीक्षेस बसण्याची संधीहि मिळू नये, हे अजब आहे.

सांगली बँकेस लायसेन्स मिळाला

बँकिंग कंपनीज ॲक्ट, कलम २२ (१) खाली दि सांगली बँक लि. ला भारतांत बँकिंगचा व्यवसाय करण्याचा लायसेन्स मिळाला आहे. लायसेन्सचा नंबर मुंबई २४ असा आहे.

संशोधनासाठी बक्षीस—उत्तर प्रदेश सरकारचे मुख्य मंत्री डॉ. संपूर्णानंद ह्यांनी नॅशनल ॲकॅडमी ऑफ सायन्सेस ह्या संस्थेच्या हवेली १०,००० रुपयांची रक्कम केली आहे. अंत-रिक्षांत ग्रहांच्या दरम्यान प्रवास करण्यासंबंधी उपयुक्त शोध लावणाऱ्या हिंदी शास्त्रज्ञास ती मिळावयाची आहे. ॲकॅडमीने ह्या विषयावरिल निबंध मागविले असून ते १५ ऑक्टोबर पूर्वी संस्थेकडे पोचले पाहिजेत. ग्रहांच्या दरम्यान प्रवास करण्यास उपयोगी पडेल असा कोणताहि शोध चालेल.

रेल्वेच्या नोकरवर्गासाठी—चालू आर्थिक वर्षात भारतीय रेल्वे आपल्या नोकरवर्गाच्या सुखसोयीसाठी १४.२३ कोटी रुपये खर्च करणार आहे. रकमेपैकी ६.८५ कोटी रुपये नोकरांसाठी नवे गाळे बांधणे, जुन्या बिऱ्हाडांची सुधारणा करणे, पाण्याचा पुरवठा करणे, रेल्वे वसाहतीमधील रस्त्यांवर दिवे लावणे, इत्यादि प्रकारच्या कामांवर खर्च होणार आहेत. नवीन घरे बांधतांना तिसऱ्या व चौथ्या वर्गाच्या रेल्वे-नोकराकडे अधिक लक्ष देण्यांत येईल.

पोलादाच्या कारखान्याचा विस्तार—हिंदुस्थान स्टील लिमिटेड ह्या कलकत्त्यामधील कारखान्यासाठी तीन नव्या भट्ट्या बांधण्याचे काम पश्चिम जर्मनीतील एका प्रसिद्ध कारखान्याला मिळाले आहे. ह्या भट्ट्यांमधून दररोज १,००० मेट्रिक टन पोलाद निर्माण करता येईल. सर्व भट्ट्यांची मिळून किंमत १० कोटी मार्कस आहे. १९५८ च्या अखेरीस पहिली भट्टी उभारली जाऊन प्रत्यक्ष उत्पादन करू लागेल.

रशियाचे नवे हेलिकॉप्टर—रशियन विमानविषयक एंजिनअर्सनी ४ टन वजन वाहू शकेल एवढे मोठे 'हेलि-कॉप्टर' जातीचे विमान बांधले आहे. ह्या प्रकारचे विमान जवळ जवळ सरळच भूमिपासून वर उडू शकते. इतर देशांत ह्या प्रकारची जी विमाने बांधली जातात ती १ ते ११ टन इतकेच वजन नेऊ शकतात असे समजते. रशियन विमानांत एंजिनांची जुळणी अशी करण्यांत आली आहे की, दोहोपैकी एक एंजिन बंद पडल्यास दुसऱ्याच्या साहाय्याने ते चालू ठेवता येते.

सिमेटचा नवा कारखाना—म्हैसूर राज्यांत रोज ३५० टन सिमेट उत्पादन करू शकणारा एक कारखाना लवकरच काढण्यांत येणार आहे. हा कारखाना खाजगी भांडवलाच्या सहकार्याने काढण्यांत येणार आहे. पण जरूर पडल्यास म्हैसूरचे सरकारहि कांहीं भांडवल घालण्यास तयार होईल. कारखान्यासाठी १.६ कोटी रुपये भांडवल लागेल. सिमेट उत्पादन करणारा म्हैसूर राज्यांतील तो दुसरा कारखाना होईल.

मॉस्को-दिल्ली विमानमार्ग—मॉस्को ते दिल्ली ह्या विमानमार्गावरील फेऱ्या करण्यासाठी रशिया 'टी. यू. १०४' ह्या प्रकारची जेटवर चालणारी विमाने वापरणार आहे. अशा प्रकारचे विमान रशियाने नुकतेच ब्रिटनला धाडले होते. त्यावेळी त्या लंडनमध्ये बरीच प्रशंसा करण्यांत आली होती. रशिया सध्या ही विमाने मोठ्या प्रमाणावर तयार करित असून लवकरच विमाने लागेल, असे समजते.

अर्थ

बुधवार, ता. २३ मे, १९५६

संस्थापक :
प्रो. वामन गोर्विंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

पाकिस्तानाकडून भारताचे येणे

भारत व पाकिस्तान ह्यांचेमधील आर्थिक प्रश्नांबाबत बोलणी नुकतीच संपल्यानंतर नव्या दिल्लीतून एक पत्रक प्रसिद्ध करण्यांत आले, त्यांत म्हटले आहे की, वादाचा विषय असलेल्या प्रश्नांबाबत प्रत्यक्ष वस्तुस्थितीविषयी बरेच एकमत झाले, आतां दोन्ही देशांच्या मंत्र्यांना अखेरचा निर्णय घेतां येणें सोपें जाईल. भारताची फाळणी होण्याच्या वेळीं जो करार झाला, त्या-अन्वयेणें पाकिस्ताननें भारताला बरीच मोठी रकम द्यावयाची आहे. पण हिशेबाबद्दल तंट करून आणि आपलें स्वतःचें खोटेचें येणें फुगवून दाखवून पाकिस्ताननें कर्जफेडीचे बाबतींत टाळाटाळ चालविलेली आहे. फाळणीनंतर, जुन्या अविभक्त भारताच्या सर्व कर्जाची जबाबदारी भारतानें स्वतःवर घेतली, पाकिस्तानाच्या वाटाचाही कर्जाची रकम तो देश भारताला देऊन फेडील अशी अपेक्षा होती. त्याप्रमाणें ठरलेहि होतें. फाळणीनंतर पांच वर्षांनीं पाकिस्ताननें कर्जफेडीस प्रारंभ करावा व फाळणीपासून पन्नास वर्षांत संबंध कर्जाची फेड व्हावी, अशी योजना ठरलेली होती. त्याप्रमाणें, १९५२ पासूनच पाकिस्ताननें कर्जफेडीस प्रारंभ करणें जरूरीचें होतें, आणि त्याप्रमाणें पाकिस्तानच्या अर्थमंत्र्यांनीं ५ कोटी रुपयांची तरतूदहि केली होती. इकडे भारताच्या अर्थमंत्र्यांनीं ९ कोटी रुपयांची अपेक्षा करून त्याप्रमाणें अंदाजपत्रकांत अपेक्षित उत्पन्न दाखविलें होतें. पण १९५२ मध्येहि व पुढेहि कधीं पाकिस्ताननें ह्या कर्जाचे पोटी एक पैहि भारताला दिली नाही. पाकिस्ताननें भारताला सुमारे ३०० कोटी रुपये द्यावयाचें आहेत. त्या कर्जाचा बोजा आज भारत सरकारला वहावा लागत आहे. पाकिस्ताननें त्यांपैकी २४० कोटींचें देणें मान्य केलें आहे, अशी बातमी आहे. त्याची परतफेड सुरू करण्यास पाकिस्ताननें विलंब लावण्याचें वास्तविक कारण नाही; थोड्या-फार वादासाठी संबंध रकमच अडकवून ठेवणें रास्त नाही. फाळणीच्या वेळीं रिझर्व्ह बँकेची स्टॅलिंगमध्ये जी शिल्लक होती, त्याचा वाटा पाकिस्तान आतां मागू लागला आहे. वास्तविक, ह्या स्टॅलिंग शिल्लका भारत सरकारच्या शिल्लका नव्हत्याच मुळीं. पाकिस्तानाला रिझर्व्ह बँकेच्या सोन्याचा व स्टॅलिंग शिल्लकांचा वाटा पाकिस्तानांत प्रचलित असलेल्या चलनाचे प्रमाणांत केव्हांच मिळालेला आहे. १ जुलै १९४८ पासून हिंदी रिझर्व्ह बँकेची, पाकिस्तानची मध्यवर्ती बँक ही भूमिका नाहीशी झाली व स्टेट बँक ऑफ पाकिस्ताननें ती भूमिका पत्करून व्यवसायास प्रारंभ केला. त्याच वेळीं, रिझर्व्ह बँकेनें आपल्या जिद्दगपैकी जरूर तें सोने व स्टॅलिंग रोखे स्टेट बँक ऑफ पाकिस्तानला देऊन टाकलें. आतां रिझर्व्ह बँकेजवळ जें सोने व स्टॅलिंग शिल्लकी आहे, ते रिझर्व्ह बँकेच्या चलनी नोटांच्या तारणासाठी आहे. त्यावर पाकिस्तान सरकारचा कांहींहि हक्क पोंचू शकणार नाही.

भारताचे औद्योगिक धोरण

पंतप्रधान श्री. नेहरू यांनीं लोकसभेत ३० एप्रिल रोजी भारताचे नवें औद्योगिक धोरण विशद केलें. या धोरणांत सरकारी क्षेत्राचा अधिक विस्तार संकल्पित असून त्यामुळें अधिक धंध्यांच्या भावी विकासाची जबाबदारी प्रत्यक्षपणें सरकारवर येऊन पडणार आहे. १९४८ च्या औद्योगिक धोरण-विषयक ठरावांत सरकारी क्षेत्रांत ६ उद्योगधंध्यांचा समावेश होतो तर नव्या ठरावास जोडलेल्या परिशिष्टांत १७ उद्योगधंध्यांचा समावेश करण्यांत आला आहे.

या ठरावांत खाजगी क्षेत्राचा निर्देश करतांना असें म्हटलें आहे की, या क्षेत्रातील उद्योगधंदे सरकारच्या सामाजिक आणि आर्थिक धोरणाच्या चौकटींत बसलेच पाहिजेत; अशा उद्योगधंध्यांवर इंडस्ट्रीज (डेव्हलपमेंट अँड रेग्युलेशन) अँक्ट व इतर संबंधित कायदे यांचें नियमन राहिल. राष्ट्रीय योजनेचीं उद्दिष्टे व लक्ष्ये यांशीं सुसंगत राहाणारे स्वातंत्र्य खाजगी उद्योगधंध्यांसहि दिले जाईल असें आश्वासन या ठरावांत देण्यांत आलें आहे. तसेंच एकाच उद्योगधंध्यांतील सरकारी व खाजगी क्षेत्रांस न्याय्य व निःपक्ष वागणूक मिळेल असें आश्वासनहि या ठरावांत आहे. ह्या धोरणानुसार सरकारला उत्पादनाचा कोठलाहि धंदा हातीं घेतां येईल.

हा आठ पानीं ठराव अतिशय व्यापक असून त्यांत व्यवस्थापकवर्ग, कामगार-संबंध आणि सरकारी उद्योगधंध्यांची व्यवस्था यासंबंधीं सरकारचीं मते मांडण्यांत आली आहेत. सरकारनें नियोजन मंडळाबरोबर विचार करून उद्योगधंध्यांचे तीन विभाग करण्याचें ठरविलें असल्याचें या ठरावांत म्हटलें आहे.

देशाच्या आर्थिक घडीत कुटीरोद्योग, ग्रामोद्योग व छोटे उद्योगधंदे यांच्या कामगिरीवर भर देऊन या ठरावांत असें म्हटलें आहे की, सरकार छोट्या उत्पादकाच्या स्पर्धाशक्तीत वाढ करण्याच्या उपाययोजनांवर आपले प्रयत्न केंद्रित करील. तसेंच औद्योगिकरणापासून एकूण देशाच्या आर्थिक व्यवस्थेस लाभ व्हावा म्हणून निरनिराळ्या विभागांतील विकास पातळीतील विषमताहि हळुहळु कमी करण्यांत यावी असेंहि या ठरावांत नमूद केलें आहे.

व्यवस्थापकवर्ग व कामगारसंबंध यांचा निर्देश करतांना सदर ठरावांत असें म्हटलें आहे की, समाजवादी लोकशाहीत कामगार वर्ग हा विकासाच्या कार्यातील एक भागीदार असल्यानें त्यानें त्यांत उत्साहानें भाग घेतला पाहिजे आणि कामगारांनीं व तंत्रज्ञांनीं शक्य तेथें हळुहळु व्यवस्थाकार्याशीं संबंध जोडावा. या बाबतींत सरकारी क्षेत्रातील उद्योगधंध्यांनीं उदाहरण घालून दिलें पाहिजे.

THE BHARAT INDUSTRIAL BANK LIMITED, FCONA CITY.

Balance Sheet as at 31st December, 1955.

CAPITAL AND LIABILITIES

	Rs.	As.	Ps.	Rs.	As.	Ps.
1. Capital						
Authorised Capital						
1,089 6% Cumulative (Redeemable after 5 years) Preference Shares of Rs. 40/- each ...	43,560	0	0			
30,005 Ordinary Shares of Rs. 50/- each ...	15,00,250	0	0	15,43,810	0	0
Issued & Subscribed Capital						
1,089 6% Cumulative (Redeemable after 5 years) Preference Shares of Rs. 40/- each ...	43,560	8	0			
15,005 Ordinary Shares of Rs. 50/- each ...	7,50,250	0	0	7,93,810	0	0
Called and Paid up Capital						
1,089 6% Cumulative (Redeemable after 5 years) Preference Shares @ Rs. 25/- each ...	27,225	0	0			
15,005 Ordinary Shares @ Rs. 25/- each (out of which 5 shares are fully paid) ...	3,75,250	0	0			
Less calls unpaid ...	4,02,475	0	0			
Add Forfeited Shares ...	2,290	0	9	4,00,185	0	0
Calls in Advance					290	0
2. Reserve Fund and Other Reserves						1,07,000
3. Deposits and Other Accounts :						
Fixed Deposits & Recurring Deposits ...	22,58,642	0	6			
Savings Bank Deposits ...	22,91,749	0	5			
Current Accounts, Contingency Accounts, etc. ...	10,49,040	5	1	55,99,431	6	0
4. Borrowings from Other Banking Companies, Agents, etc.						
(i) In India ...	nil					
(ii) Outside India ...	nil			nil		
Particulars						
(i) Secured (against Pledge of G. P. Notes) nil ...						
(ii) Unsecured nil ...						
5. Bills Payable						9,056
6. Bills For Collection, being Bills Receivable as per contra						
(i) Payable in India ...	1,76,410	14	3			
(ii) Payable outside India ...	nil			1,76,410	14	3
7. Other Liabilities						51,044
8. Acceptances, Endorsements and other obligations per contra						nil
9. Profit and Loss Account						
Profit as per last Balance-Sheet. ...	25,357	9	0			
Less appropriations :-						
Reserve Fund Rs. 6,000-0-0						
Investment Depreciation Fund Rs. 1,000-0-0						
Dividend @ 6% on 6% C. R. P. Shares Rs. 1,225-0-0						
Dividend @ 2% on Ordinary Shares (Tax free) Rs. 7,460-0-0						
Provision for Income-tax Rs. 9,672-9-0				25,357	9	0
Add Profit for the year brought from the Profit and Loss Account (subject to depreciation and income tax.) ...				21,083	12	0
10. Contingent Liabilities						
In respect of partly paid shares held by the Bank on behalf of constituents Rs. 2,350-0-0						
Total Rs. ...						63,615

THE BHARAT INDUSTRIAL BANK LIMITED, POONA CITY.

Balance Sheet as at 31st December, 1955.

PROPERTY AND ASSETS		
	Rs. As. Ps.	Rs. As. Ps.
1. Cash		
In hand and with Reserve Bank and State Bank (Including Foreign Currency Notes) ...		4,97,217-4-3
2. Balances with other Banks (In current accounts)		
(i) In India ...	4,20,951-11-9	
(ii) Outside India ...	nil	4,20,951-11-9
3. Money at Call and Short Notice		1,00,000-0-0
1. Investments (at cost)		
Govt. Securities of the Face value of Rs.24,25,050/- (Market value Rs. 21,61,857-14-0.		
(i) Securities of the Central and State Governments and other Trustee Securities including Treasury Bills of the Central and State Governments. ...	24,01,035-10-0	
(ii) Shares - Ordinary Shares of a Co-op. Bank, fully paid (at cost) ...	60-0-0	
(iii) Debentures or Bonds. ...	nil	
(iv) Other Investments. ...	nil	
(v) Gold ...	nil	24,01,095-10-0
5. Advances		
(Other than bad and doubtful debts for which provision has been made to the satisfaction of the Auditors)		
(i) Loans, Cash Credits, Overdrafts, etc.		
(i) In India 20,34,753-4-9		
(ii) Outside India nil	20,34,753-4-9	
(ii) Bills Discounted and Purchased. (excluding Treasury Bills of the Central and State Governments).		
(i) Payable in India 1,87,177-9-0		
(ii) Payable outside India nil	1,87,177-9-0	22,21,930-13-9
Particulars of Advances (See Page 166)		
Bills Receivable, being Bills For Collection As per contra		
(i) Payable in India ...	1,76,410-14-3	
(ii) Payable outside India ...	nil	1,76,410-14-3
Constituents' Liabilities for Acceptances, Endorsements and other Obligations as per contra ...		nil
Premises (at cost):		
As per last Balance Sheet. ...	3,45,997-5-9	
Additions during the year. ...	29,173-7-0	
	3,75,170-12-9	
Less-Depreciation up to 31-12-54. ...	6,370-0-0	3,68,800-12-9
Furniture and Fixtures at Cost		
As per last Balance Sheet. ...	60,763-3-1	
Additions during the year. ...	792-9-3	
	61,555-12-4	
Less sales during the year. ...	35-0-0	
	61,520-12-4	
Less Depreciation up to 31-12-1954. ...	7,218-4-7	54,302-7-9
Safe Deposit Vault Equipment (at cost)		
As per last Balance Sheet. ...	37,080-2-0	
Additions during the year. ...	nil	
	37,080-2-0	
Less Depreciation up to 31-12-54. ...	931-2-0	36,149-0-0
Other Assets including silver		
Sundry Assets. ...	2,924-8-0	
Interest accrued on Govt. Securities. ...	22,046-6-0	
Income Tax deducted at source. ...	17,777-9-0	
Stock of Printing (at cost). ...	25,290-6-3	
Library (at cost). ...	501-1-9	
Stamp in stock. ...	670-9-3	
Branch adjustments. ...	—	
Due from Bank in liquidation (not provided for). ...	17,460-9-0	
Advance payment of Municipal Tax ...	972-0-0	87,643-1-0
Non-Banking Assets Acquired in satisfaction of Claims ...		nil
Total ...		63,64,501-11-6

THE BHARAT INDUSTRIAL BANK LIMITED, POONA CITY.

Particulars of Advances Referred to on the assets side of the Balance Sheet as at 31-12-1955 on page 165.

Particulars of advances :—	Rs.	As.	Ps.
(i) Debts considered good in respect of which the Banking Company is fully secured	14,14,943	15	5
(ii) Debts considered good for which the Banking Company holds no other security than the debtors' personal security	2,10,245	6	6
(iii) Debts considered good secured by the personal liabilities of one or more parties in addition to the personal security of the debtors	5,41,126	7	10
(iv) Debts considered doubtful or bad not provided for	55,615	0	0
	22,21,930	13	9
(v) Debts due by Directors or Officers of the Banking Company or any of them either severally or jointly with any other persons	1,09,217	8	11
(vi) Debts due by companies or firms in which the Directors of the Banking Company are interested as Directors, Partners or Managing Agents or in the case of private companies, as Members	nil		
(vii) Maximum total amount of advances, including temporary advances, made at any time during the year to Directors or Managers or Officers of the Banking Company or any of them either severally or jointly with any other persons	1,31,833	1	0
(viii) Maximum total amount of advances, including temporary advances granted during the year to the companies or firms in which the Directors of the Banking Company are interested as Directors, Partners, or Managing Agents or in the case of private companies, as Members	nil		
(ix) Due from Banking Companies	nil		

Profit and Loss Account for the Year ended 31st December, 1955

EXPENDITURE	Rs.	As.	Ps.	INCOME	Rs.	As.	Ps.
1. Interest paid on Deposits, Borrowings, etc.	1,22,594	11	8	(Less Provision made during the year for Bad and Doubtful Debts and other usual or necessary Provisions)			
2. Salaries and Allowances and Provident Fund : (including amount paid to Managing Directors Rs. 12,432—8—0	95,667	8	0	1. Interest and Discount	2,44,305	11	8
3. Directors' & Local Committee members' fees & allowances	1,160	0	0	2. Commission, Exchange, Brokerage	13,010	9	7
4. Rent, Taxes, Insurance, Lighting, etc.	11,183	5	3	3. Rents	10,750	12	0
5. Law Charges	511	2	6	4. Net Profit on sale of Investments, Gold & Silver, Land, Premises and other Assets (not credited to Reserves or to any particular Fund or Account)	nil		
6. Postage, Telegrams and Stamps	5,365	8	9	5. Net Profit on Revaluation of Investments, Gold & Silver, Land, Premises and other Assets (not credited to Reserves or to any particular Fund or Account)	nil		
7. Auditor's Fees	700	0	0	6. Income from Non-Banking Assets and Profit from Sale of or dealing with such Assets	nil		
8. Depreciation on and Repairs to the Banking Company's Property	0	0	0	7. Other receipts :	9,232	11	5
9. Stationery, Printing, Advertisement, etc.	6,302	8	0				
10. Loss from Sale of or dealing with Non-Banking Assets	nil						
11. Other expenditure :	12,731	4	6				
12. Balance of Profit. (Subject to Depreciation & Income-tax)	21,083	12	0				
Total Rs.	2,77,299	12	8	Total Rs.	2,77,299	12	8

M. K. Ternikar
Accountant.

N. N. Kshirsagar,
R. B. Salvekar,
Managing Directors.

K. P. Joshi, Chairman.
K. M. Mahajan,
Vice-Chairman.
B. B. Walvekar,
Mrs. Indumatibai R. Phadake,
B. P. Kelkar,
R. B. Girme,
R. P. Damodare,

Directors.

REPORT OF THE AUDITORS TO THE SHAREHOLDERS

We have examined the annexed Balance Sheet of the Bharat Industrial Bank Limited as on 31st December, 1955, and the annexed Profit and Loss Account of the Bank for the year ended upon that date, in which are incorporated the authenticated returns of the Branches and report that :—

(1) We have obtained all the information and explanations, we have required. (2) In our opinion, the annexed Balance Sheet and Profit and Loss Account are drawn up in conformity with the Law. (3) Such Balance Sheet exhibits a true and correct view of the state of the Bank's affairs according to the best of our information and the explanations given to us and as shown by the books of the Bank. (4) In our opinion, the books of account have been kept by the Bank as required by Section 130 of the Indian Companies Act, 1913. (5) The information and Explanations required by us have been found to be satisfactory. (6) The transactions of the Bank which have come to our notice have been within the powers of the Bank. (7) The returns received from the Branch Offices of the Bank have been found adequate for the purposes of this audit. (8) The Profit and Loss Account shows a true balance of Profit and Loss for the period covered by such account.

Bombay, Date 6th March, 1956.

KHARE & Co.,
Chartered Accountants.

सहकारी कायद्याचे कलम ५७

लेखक : स. वा. कुलकर्णी, बी. ए., एल.एल. बी.; पुणे.

मुंबई सहकारी सोसायट्यांच्या कलम ५४ अगर ५४ अ अन्वये होणाऱ्या लवाद निवाड्यांचे कामी दिवाणी अगर रेव्हेंयु न्यायालयास हस्तक्षेप करणेचा अधिकार आहे किंवा काय ह्याबाबतचा विचार प्रस्तुत लेखांत करणेचे योजिले आहे. रजिस्ट्रार अगर त्यांनी नेमलेले नॉमिनी अगर कानू ३२ अन्वये नेमले जाणाऱ्या लवाद बोर्डापुढे कलम ५४ अन्वये लवाद दावा चालविला गेल्यावर त्याकामी निर्णय होऊन लवाद हुकुमनामा केला जातो. कलम ५४ अन्वये होणाऱ्या लवाद हुकुमनाम्यावर कलम ५४ अ अन्वये मुंबई सहकारी ट्रायब्यूनल योग्य वाटल्यास सदरच्या लवाद हुकुमनाम्यांत योग्य ते फेरफार करणेचा, अगर लवाद हुकुमनाम्याबाबतचा हुकूम रद्द करणेचा अगर जरूर तो हुकूम करणेचा अधिकार आहे. रजिस्ट्रारस नॉमिनीने लवाद दाव्याचा निर्णय दिला असल्यास व संबंधी पक्षकारांस त्यांत फेरबदल करून घेणेचा असल्यास कलम ५६ अन्वये मुंबई सहकारी ट्रायब्यूनलकडे अपील करणेची तरतूद केलेली असून लवाद बोर्डांनी लवाद दाव्याचा निर्णय दिलेला असल्यास त्या हुकुमनाम्याविरुद्ध मुंबई सहकारी ट्रायब्यूनलकडे तपासणी अर्ज करणेचा अधिकार कलम ५४ अ अन्वये पक्षकारांना आहे. अशा निर्णयानंतर मात्र दिवाणी कोर्टाकडे अगर रेव्हेंयु कोर्टाकडे दाद मागून दिलेल्या निर्णयांत बदल करून अगर निर्णय रद्द करून घेतां येत नाही. सदरचा निर्णय हा अंतिम स्वरूपाचा समजला जातो. सहकारी सोसायट्यांच्या कलम ५७ मध्ये त्याबाबत स्पष्ट उल्लेख केलेला असून असे लवादनिवाडे अंतिम असे समजले जातात व त्या निर्णयांत ढवळाढवळ करणेचा अगर अन्य कसलाहि फेरबदल करून मागणेसाठी दिवाणी अगर मुलकी कोर्टांत पक्षकारांस दाद मागतां येत नाही. कलम ५४ अन्वये अथवा कलम ५४ अ अन्वये दिलेले हुकुमनामे रद्दातल करून मागणेसाठी अगर मिळणेसाठी अगर त्यांत फेरबदल करून मिळणेसाठी पक्षकारांना दिवाणी कोर्टाकडे जातां येत नाही व हे निर्णय कायद्याप्रमाणे अंतिम असेच ठरविले गेले आहेत. मुंबई सहकारी सोसायट्यांच्या कलम ५७ प्रमाणे व सिव्हिल प्रोसिजर कोडाच्या कलम ९ प्रमाणे दिवाणी कोर्टाकडे संबंधी पक्षकारांना दाद मागणेचा मार्गच बंद केलेला आहे. वरील विवेचनावरून हे यानांत येईल की एकाद्या पक्षकाराने अथवा दाव्यांतील संबंधी सहकारी संस्थेने एकादा झालेला लवादहुकूम रद्दातल आहे असे ठरवून मिळणेसाठी दिवाणी कोर्टांत दावा आणल्यास दिवाणी कोर्टांत सदरच्या स्वरूपाचा दावा चालणार नाही अगर दिवाणी कोर्टास त्याबाबत दावा चालविणेचा अधिकार नाही. प्राची सहकारी संस्था व तिचा सभासद ह्यांचे दरम्यान उपस्थित झालेल्या वादाचा निर्णय करतांना सदरचा सभासद मयत आल्यास त्याचे कायदेशीर वारस कोण आहेत ह्याबाबत लवादांस निर्णय देण्याचा अधिकार आहे व अशा निर्णयाचे कामी प्रादांनी जरी चुकीचा निर्णय दिला असला तरीहि त्याबाबत दिवाणी कोर्टास ढवळाढवळ अगर हस्तक्षेप करणेचा अधिकार

नाहीं. कलम ५४ अन्वये नमूद केलेल्या बाबींव्यतिरिक्त मुद्यांचा निर्णय लवाद कोर्टाने चुकून केला असल्यास सदरचा निर्णय देतांना लवाद कोर्टाने अधिकारक्षेत्राबाहेरील गोष्टींचा विचार केलेला असल्यामुळे संबंधी पक्षकारावर बंधनकारक होत नाही. तसेच विंगर सभासदांचे विरुद्ध लवाद कोर्टास कांहींहि हुकूम करणेचा अधिकार लवाद कोर्टास ठेवलेला नाही. गैरसमजुतीने अथवा चुकीने विंगर सभासदांविरुद्ध लवाद दाव्याचे कामी लवाद कोर्टाने निर्णय दिला असल्यास संबंधी पक्षकारांस दिवाणी कोर्टाकडे योग्य तो दावा आणून सदरचा निर्णय फिरवून घेतां येतो; कारण लवाद कोर्टाने अधिकारक्षेत्राबाहेर जाऊन बेकायदेशीरपणे निर्णय दिलेला असलेमुळे दिवाणी कोर्टास हस्तक्षेप करणेचा अगर दाव्याची झहानिशा करणेचा अधिकार आहे. कांही पक्षकार लवाद निवाड्यांचे वजावणीचे काम लांबणीवर पढावे या हेतूने लवाद हुकुमनामे झाल्यावर दिवाणी कोर्टाकडे धांव घेवून सोड्या मजकुराची रचना करून व लवाद कोर्टाने अधिकारक्षेत्राबाहेर जाऊन लवाद हुकुमनामा केलेला आहे अशा मजकुराची रचना करून दिवाणी कोर्टास दाव्याचा निर्णय करणेचा अधिकार आहे असे भासविणेचा प्रयत्न करतात. परंतु ते अंती सफल होत नाहीत.

दि इनलॉप रबर कं. (इंडिया) लि.

वरील कंपनीस १९५५ मध्ये ९६,७२,१५४ रु. निवळ नफा झाला. भागदारांना १५% डिविडंड मिळाले. कंपनीच्या वार्षिक सभेत मॅनेजिंग डायरेक्टर, श्री. सेसिल स्टॅक, हे म्हणाले:—

“१९५४ साल हे कच्च्या रबराच्या वापराच्या दृष्टीने कंपनीचे ‘रेकॉर्ड’ वर्ष झाले होते; पण १९५५ मध्ये त्यांत आणखी १०% वाढ झाली. तरी सुद्धा, कंपनीला पक्का माळ पुरविण्यांत अडचण भासली. वाढती मागणी भागविण्यासाठी उत्पादन पुष्कळच वाढवावे लागेल. वहातुकीची असमाधानकारक व्यवस्था व रेल्वे वाधिणींचा तुटवडा, ह्यामुळे तयार मालाच्या वाटपांत व्यत्यय आला; येल्या कांही वर्षांत हा प्रश्न अधिकच विकट होत जाणार, असे दिसते.

“गेल्या कांही वर्षांत रबराच्या धंद्यामध्ये संशोधन मोठ्या प्रमाणावर चालू आहे; कोणत्याहि कारखानदाराला स्थिर राहून चालणार नाही. आपल्या कंपनीला ग्रेट ब्रिटन, कॅनडा, युनायटेड स्टेट्स, जर्मनी, फ्रान्स आणि मलाया ह्या देशांतून इनलॉप करीत असलेल्या संशोधनांचा आयता फायदा मिळत आहे. त्यामुळे, उत्पादनाची पद्धत, यंत्रसामुग्री व माळ ह्या बाबतींत आपला कारखाना अद्ययावत राहू शकतो. भारतातील रबर कारखानदारांना १९५५ मध्ये २७,५४३ टन कच्चे रबर लागले, त्यापैकी स्थानिक उत्पादन २२,४८१ टन कच्चे रबर पुरवू शकले. म्हणजे, सुमारे ५,०६० टन कच्चे रबर आयात करावे लागले. हिंदी कच्च्या रबराची किंमत नियंत्रित आहे आणि आयात रबर महाग पडते. आपल्या कंपनीने १९५५ मध्ये २,३६८ कच्चे रबर आयात केले. पण सरकारकडून आयात परवाने वेळेवर मिळण्याच्या अडचणीमुळे, कंपनीजवळील साठा कांही कांही वेळां घोळादायक पातळीपर्यंत पोचला होता.”

तजान दंतरोनांवर

★ ता. २३ मे १९५६ मध्येच काळी दूध पावडर ★

विजेच्या भारी यंत्रसामुग्रीचा कारखाना

भारतीय सरकारचे उत्पादनमंत्री श्री. के. सी. रेड्डी ह्यांनी भोपाळला जाऊन तेथे काढण्यांत येणाऱ्या सरकारी मालकीच्या कारखान्याच्या जागेची पहानी केली. भोपाळ येथे विजेच्या भारी यंत्रसामुग्रीचा कारखाना काढण्याचे सरकारने ठरविले आहे. ह्या कारखान्यासाठी २५ कोटी रुपयांचे भांडवल लागणार आहे. प्रत्यक्ष उत्पादनास १९६० साली प्रारंभ होईल. कारखान्यासंबंधी अधिक माहिती सांगतांना श्री. रेड्डी म्हणाले की, कारखान्याच्या उभारणीसाठी जरूर असणारी प्राथमिक तयारी बहुतेक पूर्ण होत आली आहे. तज्ज्ञांनी जागेची निवडहि केलेली आहे. ह्यासंबंधी तांत्रिक सल्लामसलत देणारे तज्ज्ञ आपला तपशीलवार अहवाल भारतीय सरकारकडे नोव्हेंबरपर्यंत सादर करतील असा अंदाज आहे. त्यानंतर अहवालाचा विचार करून सरकार पुढील महिन्यांत आपला निर्णय जाहीर करील. अहवाल तयार करण्याच्या कामी भारतीय तज्ज्ञांचीहि मदत घेण्यांत येत आहे. ब्रिटनमधील ज्या तज्ज्ञांकडून अहवाल मागविण्यांत आला आहे, त्यांना त्याकामी मदत करण्यासाठी म्हणून भारतीय तज्ज्ञांची दोन प्रतिनिधिमंडळे ब्रिटनला पाठविण्यांत आली आहेत. अहवाल तयार करतांना सुद्धा प्रत्येक अवस्थेत ब्रिटनच्या सल्लागारांनी भारतीय तंत्रज्ञांना सहकारी करून घेतले पाहिजे असे ब्रिटिश सरकार आणि भारतीय सरकार ह्यांच्यांत ठरले आहे. त्यामुळे अगदी प्राथमिक स्वरूपाच्या रूपरेषेपासून तो तहत बारीकसारीक सर्व तपशीलापर्यंत सर्व बाबतीत भारतीय तज्ज्ञांना उत्तम माहिती होईल. त्याचप्रमाणे कारखान्याच्या प्रत्यक्ष उभारणीच्या कार्यातहि भारतीय लोकांना सहकारी करून घेण्याकडे विशेष लक्ष पुरविण्यांत येत आहे. अवजड व भारी विजेची यंत्रसामुग्री बनविण्याच्या बाबतीत भारत अद्याप अननुभवी आहे. अर्थातच अशा प्रकारचा कारखाना काढल्यानंतर तो चालविण्यासाठी शिकून तयार झालेल्या माणसांची गरज लागेल. कारखान्याच्या योजनेच्या अहवालापासून ते तो उभारण्याच्या अवस्थेपर्यंत प्रत्येक बाबतीत भारतीय तंत्रज्ञ तयार झाले म्हणजे कारखान्याविषयी भारत पूर्णपणे स्वावलंबी होईल.

रशिआंतील एंजिनिअरिंगचे शिक्षण

अमेरिकेच्या काँग्रेसच्या अणुशक्तीविषयक कमिटीपुढे सादर करण्यांत आलेल्या पुराव्यावरून अणुशस्त्रांच्या स्पष्ट रशिआ अमेरिकेच्या फार पुढे आहे असे दिसून आले आहे. तथापि ह्याहिपेक्षा अधिक महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे रशिआ एंजिनिअरिंगच्या व तंत्रज्ञांच्या शिक्षणाच्या बाबतीतहि अमेरिकेच्या पुढे आहे असे दिसत आहे. ह्या पुराव्यावरून असे आढळून येते की रशिआंत एंजिनिअर्सची संख्या ह्यापाठ्याने वाढत आहे. १९२० साली रशिआंत शिक्षण घेऊन बाहेर पडलेल्या एंजिनिअर्सची संख्या अवघी ४१,००० होती. १९५४ साली त्यांची संख्या ५,४१,००० इतकी झाली. म्हणजे ह्या ३४ वर्षांच्या कालावधीत एंजिनिअरांच्या संख्येत १,३०० टक्क्यांनी वाढ झाली. ह्याच कालखंडांत अमेरिकेतील एंजिनिअरांच्या संख्येत २,१५,००० पासून अवघी ५,००,००० पर्यंत वाढ झाली. १९५० साली एंजिनिअरिंग ह्या विषयाचे उच्च शिक्षण देणाऱ्या रशिआन संस्थांतून २८,००० विद्यार्थी शिकत होते. १९५५ साली

त्यांची संख्या ६३,००० वर आली. ह्याच पांच वर्षांच्या कालांत एंजिनिअरिंगचे शिक्षण घेणाऱ्या अमेरिकन विद्यार्थ्यांच्या संख्येत मात्र घट झालेली दिसून येते. १९५० साली अमेरिकन संस्थांमधून ५२,००० एंजिनिअरिंगचे पदवीधर बाहेर पडले; १९५५ साली त्यांची संख्या २३,००० वर आली. अमेरिकेत दरसाल ७०,००० एंजिनिअर्स व शास्त्रज्ञ शिकून तयार होतात. रशिआंत दरसाल १,२०,००० एंजिनिअरिंगचे पदवीधर तयार होतात. शास्त्रीय विषय आणि गणित हे विषय शिकविणाऱ्या वाकबगार दुय्यम शिक्षकांच्या संख्येत अमेरिकेत गेल्या पांच वर्षांत ५३ टक्के घट झालेली आहे. उलटपक्षी, दुय्यम शिक्षण घेणाऱ्या विद्यार्थ्यांच्या संख्येत मात्र १६ टक्के वाढ झालेली आहे. अमेरिकन हायस्कुलापैकी ५३ टक्के शाळांतून पदार्थविज्ञानशास्त्र हा विषय शिकविण्यांतच येत नाही, आणि सरासरी निम्म्या शाळाच रसायनशास्त्र हा विषय शिकवितात. अमेरिकेतील २,५०,००० ते ४,००,००० विद्यार्थ्यांना गणित व शास्त्र हे विषय शिकविणारे शिक्षक त्या कामाला लायक असे नाहीत. ह्यासंबंधी अमेरिकेचे सेक्रेटरी ऑफ स्टेट मि. डब्लेस ह्यांनी असे उद्गार काढले की, रशिआने चालविलेल्या शास्त्रांच्या निर्यातीपेक्षा रशिआन तज्ज्ञांच्या निर्यातीचा धोका अधिक मोठा आहे.

इराणच्या शहांच्या शेतीसाठी परदेशी शेतकऱ्यांना पाचारण

इराणच्या शहांनी आपल्या इस्टेटवर स्थाईक होण्यासाठी जपान, जर्मनी आणि इटली येथील ७५ शेतकऱ्यांच्या कुटुंबांना पाचारण केले आहे. जमीन, पाणी, शेतीची यंत्रसामुग्री व भांडवल त्यांस पुरविण्यांत येईल; येण्याजाण्याचा व इतर खर्चहि त्यांना दिला जाईल. इराणी लोकांना ह्या परदेशीय शेतकरी कुटुंबांकडून बरेच शिकतां येईल अशी शहांची अपेक्षा आहे. शहांची स्वतःची इस्टेट १,००० खेड्यांवर, २० ते ३० लक्ष एकर जमिनींवर पसरलेली आहे, व तिची किंमत सुमारे ५० कोटी रुपये होईल. १९५१ पासून, त्यांनी त्यांतील जमीन शेतकऱ्यांना वाटून देण्यास प्रारंभ केला आहे. त्यामुळे स्वतःची जमीन कसणारांना जमिनीबद्दल आपुलकी वाटेल व ते सामाजिक न्यायास धरून होईल. परदेशी शेतकऱ्यांपैकी जपानी कुटुंबे इराणच्या उत्तरेकडील चहाच्या मळ्यांवर व भातांच्या शेतांवर स्थाईक होतील. जर्मन व इटालियन कुटुंबांची सोय पूर्व व पश्चिम इराणांत केली जाईल.

भारतांतील सोन्याचे उत्पादन

१९५४ मध्ये भारतांत २,३९,१६८ औंस सोन्याचे उत्पादन झाले. त्यापैकी २,२०,५२२ औंस सोने म्हैसूरमधील खाणींतून काढण्यांत आले. हैद्राबाद राज्यांतील 'हत्ती' सोन्याची खाण ही एकच खाण इतर ठिकाणच्या खाणीपैकी चालू खाण आहे; तिच्यांत १८,६४६ औंस सोने निघाले. म्हैसूर राज्यांतील सोन्याचा अंश असलेला जमिनीचा पट्टा ३ फूट रुंद व ५ मैल लांब आहे. म्हैसूर, नंदिदुर्ग, ऊरगांव आणि चैंपिअन रीफ अशा चार खाणींत तो पट्टा विभागलेला आहे. ह्या खाणीं आतां ९,००० फूट खोल गेल्या आहेत व त्यामुळे धोकादायक होऊ चालल्या आहेत.